

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a členov JUDr. Emila Bdžocha a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci vyžiadanej osoby **R. M. v konaní o návrhu krajského prokurátora v Košiciach na vzatie vyžiadanej osoby do predbežnej väzby** prejednal na neverejnom zasadnutí 4. apríla 2012 sťažnosť vyžiadanej osoby proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 15. marca 2012, sp. zn. Ntc 6/2012, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby R. M. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach uznesením z 15. marca 2012, sp. zn. Ntc 6/2012, podľa § 15 ods. 2 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len zákon o európskom zatýkacom rozkaze) na návrh krajského prokurátora v Košiciach zo 14. marca 2012, sp. zn. 2 Kpt 27/12, rozhodol tak, že

podľa § 15 ods. 2 zákona o európskom zatýkacom rozkaze vyžiadanú osobu (ďalej len R. M.) vzal do predbežnej väzby s tým, že táto začala plynúť 14. marca 2012 o 06.00 hod. a vykoná sa v Ústave na výkon väzby v Košiciach.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť R. M. s tým, že žiaden trestný čin nespáchal, a pretože je za predmetný skutok de facto trestne stíhaný na území Slovenskej republiky, požiadal, aby bol prepustený na slobodu.

V písomnom odôvodnení sťažnosti podanej prostredníctvom obhajcu nad rámec skôr uvedeného uviedol, že o návrhu krajského prokurátora rozhodla sudkyňa, hoci z ustanovenia § 505 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že o predbežnej väzbe rozhoduje predseda senátu krajského

súdu. Navyše zdôraznil, že o svojom trestnom stíhaní v Rakúsku nemal doposiaľ vedomosť a z toho dôvodu nemal úmysel sa skrývať, ani vyhýbať trestnému stíhaniu a ani mať trestné stíhanie.

Z týchto dôvodov navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie zrušil a prepustil ho z väzby na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti preskúmal v rozsahu § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a zistil, že sťažnosť podala oprávnená osoba v zákonnej lehote, ale sťažnosť R. M. nie je dôvodná.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Podľa § 18 ods. 1 zákona o európskom zatýkacom rozkaze proti rozhodnutiu o väzbe je prípustná sťažnosť, odkladný účinok má len sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu o prepustení osoby z väzby, ak súčasne bola podaná sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu súdu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu.

Podľa § 15 ods. 1 zákona o európskom zatýkacom rozkaze účelom predbežnej väzby je zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky, pokým orgán štátu pôvodu, ktorý má záujem na jej vydaní, nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje.

Podľa § 15 ods. 2 uvedeného zákona súdca krajského súdu rozhodne do 48 hodín od odovzdania zadržanej osoby o návrhu prokurátora na jej vzatie do predbežnej väzby. Ak v čase rozhodovania o predbežnej väzbe nie je k dispozícii európsky zatýkací rozkaz, rozhoduje na návrh prokurátora, ku ktorému je pripojený záznam podľa § 3 písm. l/. Dôvodmi väzby podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní nie je pritom viazaný.

Podľa § 15 ods. 3 citovaného zákona na konanie podľa odseku 1 je príslušný krajský súd, ktorému prokurátor príslušný podľa § 11 predložil návrh na rozhodnutie o predbežnej väzbe.

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že krajský súd o väzbe R. M. rozhodol na podklade návrhu Krajskej prokuratúry v Košiciach zo 14. marca 2012, sp. zn. 2 Kpt 27/12, ktorá podaný návrh odôvodnila tým, že na R. M. vydal verejný prokurátor Okresného súdu Viedeň 8. marca 2012 európsky zatýkací rozkaz, sp. zn. 4 ST 25/12F. Ním žiada o zatknutie a následné odovzdanie R. M. na trestné stíhanie do Rakúska. V štáte pôvodu európskeho zatýkacieho rozkazu je R. M. trestne stíhaný spoločne s ďalším spolupáchateľom za trestný čin krádeže vlámaním podľa § 127 - § 130 a § 229 rakúskeho trestného zákonníka.

Uvedený trestný čin mal R. M. spáchať na tom skutkovom základe, že

spolu s osobou H. ukradol cez noc 15. decembra 2011 vo S. osobné motorové vozidlo zn. BMW 745 v hodnote 14 000 € tak, že sa vlámali do obydľia vlastníka vozidla, odkiaľ zobrali kľúče od vozidla, a to hneď po tom, čo došlo ku krádeži dvoch poznávacích značiek z iného osobného motorového vozidla zn. BMW 390 S.2BL patriaceho majiteľke M. O.. Dňa 28. januára 2012 v meste B. v Rakúsku odcudzil osobné motorové vozidlo značky BMW 390L v hodnote 25 000 €. Títo dvaja páchatelia sa vlámali cez okno do priestoru kancelárie spoločnosti NB Automobil GmbH, odkiaľ z pokladnice a sejfy ukradli kupóny na benzín, hotovosť a kľúče od ďalšieho osobného motorového vozidla zn. BMW 390L. Bezprostredne po krádeži ukradli aj rakúske poznávacie značky č. M. patriace pánovi S. S.. Za uvedené trestné činy možno uložiť v Rakúskej republike trest odňatia slobody až na desať rokov.

Z dôvodu, že R. M. sa zdržiava mimo územia Rakúskej republiky bol na neho vydaný európsky zatýkací rozkaz.

Z obsahu predloženého procesného spisu vyplýva, že R. M. spáchanie predmetných trestných činov poprel a uviedol, že v čase, kedy mali byť skutky spáchané v Rakúsku nebol. Autá k nemu priviezla osoba menom H. s ktorou ho zoznámil jeho bratranec P. H.. Pretože mal na to priestory, autá boli zaparkované u neho, avšak o ich pôvode žiadnu vedomosť nemal. Ak by vedel o tom, že autá boli kradnuté, určite by ich vo svojich priestoroch a otvorenom pozemku s rakúskymi evidenčnými číslami neparkoval. Ďalej upriamil pozornosť na skutočnosť, že Okresné riaditeľstvo Policajného zboru, oddelenie všeobecnej

kriminality v Rožňave vedie trestné stíhanie pre prečin krádeže, a to vo vzťahu ku všetkým trom autám.

Sudkyňa krajského súdu rozhodla o návrhu krajskej prokuratúry na vzatie R. M. do predbežnej väzby v rámci lehôt stanovených zákonom. Rovnako v súlade so zákonom rozhodla aj o jeho vzatí do predbežnej väzby, pretože v posudzovanom prípade boli na uvedený postup splnené zákonné podmienky uvedené v § 15 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 citovaného zákona, pričom dôvodmi väzby podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní nebola viazaná.

Európsky zatýkací rozkaz bol vydaný na účely trestného stíhania pre skutok, ktorý je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a právneho poriadku Rakúskej republiky trestným činom a podľa právneho poriadku štátu pôvodu možno za takýto skutok uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou dvanásť mesiacov.

Aj keď z ustanovenia § 505 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že predseda senátu krajského súdu rozhodne do 48 hodín od dodania zadržanej osoby o návrhu prokurátora na jej vzatie do predbežnej väzby je potrebné uviesť, že sudkyňa krajského súdu pri rozhodovaní o tejto otázke postupovala podľa § 15 ods. 2 zákona o európskom zatýkacom rozkaze, teda špeciálneho právneho predpisu, ktorý umožňuje rozhodnúť o predbežnej väzbe sudcovi krajského súdu.

Pretože zmyslom ustanovenia § 15 ods. 1 citovaného zákona o predbežnej väzbe je zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky, pokiaľ orgán štátu pôvodu, ktorý má záujem na jej vydaní, nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje, sťažnostné námietky R. M. na kladné rozhodnutie o žiadosti krajskej prokuratúry nemali vplyv a iné skutočnosti ako sú uvedené v zákone o európskom zatýkacom rozkaze, týkajúce sa kladného rozhodnutia o predbežnej väzbe a ich splnenie, nie sú právne významné.

Pokiaľ R. M. poukazoval na skutočnosť, že pre tie isté skutky sa voči nemu vedie trestné stíhanie aj na území Slovenskej republiky, je potrebné uviesť, že táto skutočnosť bude musieť byť predmetom predbežného vyšetrovania krajského prokurátora v zmysle § 19 zákona o európskom zatýkacom rozkaze a až po jeho záveroch bude možné rozhodnúť o tom,

či sú splnené zákonné podmienky pre odmietnutie vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 23.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 4. apríla 2012

JUDr. Martin P i o v a r t s y , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová